

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เวลาที่ลูกกำลังออกจากประตูของโลกเก่าและเข้าสู่ประตูของดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข มีเพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ลูก
- คำถาม:** กรรมที่ดีที่สุดในเวลาปัจจุบันคืออะไร?
- คำตอบ:** กรรมที่ดีที่สุดคือการกลายเป็นไม้เท้าให้กับคนตาบอดในความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ลูกๆ ควรไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้เกี่ยวกับว่าควรเขียนคำใดลงไปเพื่อให้ผู้คนสามารถหาหนทางกลับบ้าน (สู่การหลุดพ้น) และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิต เพื่อที่พวกเขาสามารถเข้าใจได้อย่างง่ายดายว่าหนทางไปสู่ความสงบและความสุขแสดงไว้ที่นี่

โอมชานติ ลูกเคยได้ยินเกี่ยวกับตะเกียงของนักมายากลหรือไม่? ตะเกียงของอาลาตินก็ได้รับการจดจำเช่นกัน ตะเกียงของอาลาตินหรือตะเกียงของนักมายากลแสดงให้เห็นอะไร? มันแสดงให้เห็นไวคุณท์ สวรรค์, ดินแดนแห่งความสุข ตะเกียงดังที่เรียกกันว่าแสงสว่าง ในเวลาปัจจุบันมีความมืดมิด เวลาที่ลูกๆ กำลังจัดงานออกงานและนิทรรศการเพื่อที่จะแสดงให้ทุกคนได้เห็นแสงสว่าง ลูกกำลังใช้เงินจำนวนมากมายและกำลังทำความเพียรพยายามอย่างหนัก ลูกถามว่า: บาบาราคาควรเรียกสิ่งนั้นว่าอะไร? บอมเบย์นั้นได้ชื่อว่า “ประตูแห่งอินเดีย” เรือกลไฟมาเทียบท่าครั้งแรกที่บอมเบย์ ในเดลีเองก็มีคำว่า “ประตูอินเดีย” ที่นี่นี่คือประตูสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตของเรา มีสองประตู มีสองประตูเสมอ, เข้าและออก ประตูหนึ่งเป็นทางเข้าและอีกประตูหนึ่งเป็นทางออก ที่นี่ก็เหมือนกัน พวกเราเข้าไปสู่โลกใหม่และออกจากโลกเก่าแล้วกลับไปยังบ้านของเรา อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถกลับบ้านด้วยตัวเองเพราะเราได้ลืมนบ้านของเราไปแล้ว ต้องการผู้นำทาง เราได้พบท่านแล้วและท่านกำลังแสดงหนทางให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิต, ความสงบและความสุขแก่ลูก ดังนั้นลูกควรเขียนว่า: ประตูสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกต้องไตร่ตรองสิ่งนี้ พวกเขามีความคิดมากมายว่าการหลุดพ้นคืออะไรและการหลุดพ้นในชีวิตคืออะไร ไม่มีใครรู่ว่าสิ่งเหล่านี้คืออะไร ทุกคนต้องการความสงบและความสุข ให้มีความสงบและความมั่งคั่งและความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในยุคทองเท่านั้น ดังนั้นควรเขียนว่า “ประตูสู่สันติธรรมและสุขธรรม” ไม่เช่นนั้นก็เขียนว่า “ประตูไปสู่ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรือง” คำพูดเหล่านี้ดี สามสิ่งนี้ไม่มีอยู่ที่นั่น ดังนั้นจึงควรอธิบายว่าทุกสิ่งเหล่านี้มีอยู่ในโลกใหม่ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือผู้เดียวที่ก่อตั้งโลกใหม่ ดังนั้นเราต้องออกจากโลกเก่าและกลับบ้านอย่างแน่นอน ดังนั้นนี่คือประตูสู่ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรือง บาบาราชอบชื่อนี้ในความเป็นจริงแม้ว่าจะจะเป็นชีพบบาที่หาพิธิเปิด ท่านก็ทำสิ่งนั้นโดยผ่านพวกเราบราห์มิน มีการหาพิธิเปิดมากมายในโลก บ้างก็เป็นพิธิเปิดโรงพยาบาล, บ้างสำหรับมหาวิทยาลัย แต่การหาพิธิเปิดนี้เกิดขึ้นครั้งเดียวและในเวลานี้เท่านั้น เหตุนี้เองจึงมีการให้ความคิดมากมายกับสิ่งนี้ ลูกๆ บางคนได้เขียนว่า: บราห์มาบาบาควรมาและหาพิธิเปิดนี้ เราควรเชิญทั้งบัพและดาดา พ่อพูดว่า: ลูกไม่ได้ได้รับอนุญาตให้ออกไปที่ใดก็ตามข้างนอก สำนักนั้นไม่ปล่อยให้ฉันไปเพื่อหาพิธิเปิด ใครก็ได้สามารถหาพิธิเปิด มันจะถูกตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์: ประชาบิดา บราห์มากุมารและกุมารี ชื่อนี้ดี ประชาบิดาหมายถึงพ่อของทุกคน ท่านไม่ยิ่งหย่อนเลย พ่อเองเป็นผู้ดำเนินพิธิ ท่านคือคาร์เนคาราวันฮาร์ ให้คงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกกำลังก่อตั้งสวรรค์ ดังนั้นลูกควรทำความเพียรพยายามอย่างมากและทำตามศรัทธา ในปัจจุบันมีกรรมที่ดีที่สุดเพียงอย่างเดียวที่จะทำด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูกและนั่นคือการกลายเป็นไม้เท้าสำหรับคนตาบอด ผู้คนแม้กระทั่งพูดว่า: โอ้ พระเจ้า! ได้โปรดให้ไม้เท้าแก่คนตาบอดด้วย! ทุกคนตาบอด ดังนั้นพ่อจึงมาและกลายเป็นไม้เท้า ท่านให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้ที่จะทำให้ออกไปสู่สวรรค์ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ เป็นไปตามลำดับ นี่คือการพยาบาลควบคู่กับมหาวิทยาลัยที่ใหญ่โตมาก ได้เคยมีการอธิบายแล้วว่าพ่อของทุกดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ จดจำไว้ว่าพ่อกับลูกจะไปสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือนรก; ไม่สามารถเรียกว่าสวรรค์ได้ มีศาสนาเดียวเท่านั้นในสวรรค์ เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ ไม่มีศาสนาอื่นที่นั่น เพียงแค่จดจำสิ่งนี้หมายถึงการมี “มานมานะบาฟ” ด้วยเช่นกัน ในสวรรค์เราเป็นนายของทั้งโลก ลูกไม่ได้จดจำแม้กระทั่งสิ่งนี้? มันอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกได้พบกับพ่อแล้ว ดังนั้นลูกควรมีความสุขของสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามมายาก็ไม่ยิ่งหย่อนเลย แม้กระทั่งหลังจากที่เป็นของพ่อแล้วลูกก็ไม่สามารถมีความสุขมากนัก ลูกยังคงสับสนอยู่เรื่อยๆ มายาก็ทำให้ออกสับสนแล้วแล้วแล้ว เธอทำให้ออกสับสนที่จะมีการจดจำระลึกถึงชีพบบา แล้วลูกก็พูดว่า: ฉันไม่สามารถที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง พ่อทำให้ออกสับสนลงสู่มหาสมุทรแห่งความรู้

ในขณะที่มายาทำให้ลูกตะเกียกตะกายอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ บางคนตะเกียกตะกายอย่างมีความสุขมาก บาบาวุดว่า จดจำชีพบาบา อย่างไรก็ตามมายาทำให้พวกเขาลืม พวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงพ่อ พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข ท่านคือผู้เดียวที่จบสิ้นความทุกข์ทั้งหมดของเรา ผู้คนไปที่แม่น้ำคงคาเพื่ออาบน้ำ เพราะพวกเขากลัวว่าแม่น้ำคงคาคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าคงคาจัดความทุกข์ของลูกหรือลบล้างบาปของลูก ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาฯฯ ทุกคนไปและนั่งบนฝั่งแม่น้ำ ทำไมพวกเขาถึงไม่นั่งบนฝั่งมหาสมุทร? เวลาลูกๆกำลังนั่งบนฝั่งมหาสมุทร ลูกๆมากมายมาที่มหาสมุทร เป็นที่เข้าใจได้ว่าแม่น้ำสายเล็กและสายใหญ่เหล่านี้ปรากฏออกมาจากมหาสมุทร ชื่อ “พรหมบุตร” และ “ซินด์ สรัสวตี” นั้นก็ให้ไว้แก่พวกเขา พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ลูกต้องให้ความใส่ใจอย่างมากต่อความคิด คำพูดและการกระทำของลูก อย่ามีความโกรธ ความโกรธเกิดขึ้นในจิตใจก่อนแล้วจึงออกมาเป็นคำพูดและการกระทำ เหล่านี้คือหน้าตาทั้งสาม ด้วยเหตุนี้เองพ่อจึงอธิบายว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าพูดโดยไม่จำเป็น อยู่ในความเงียบ เมื่อสิ่งใดปรากฏออกมาเป็นคำพูดมันก็จะเกิดขึ้นในการกระทำของลูก ด้วยเช่นกัน ความโกรธเกิดขึ้นในใจก่อนแล้วจึงออกมาเป็นคำพูดและการกระทำ มันออกมาจากทั้งสามหน้าตา จะเข้าไปสู่จิตใจก่อน ผู้คนในโลกก็ยังคงก่อให้เกิดความทุกข์ต่อกันและกัน พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบราฆ่าฟัน ลูกต้องไม่เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกไม่ควรแม้กระทั่งมีความคิดถึงสิ่งนั้น เป็นสิ่งที่ดีมากที่สุดที่คงอยู่ในความเงียบ พ่อมาและเปิดประตูสู่สวรรค์ นั่นคือประตูสู่ความสงบและความสุข ท่านบอกสิ่งนี้แก่ลูกเท่านั้น ท่านบอกลูกให้บอกผู้อื่น ความบริสุทธิ์ ความสงบและความเจริญรุ่งเรืองมีอยู่ในสวรรค์เท่านั้น ลูกต้องเข้าใจว่าลูกจะสามารถไปสู่ที่นั่นได้อย่างไร สงครามมหาภารตะก็เปิดประตูด้วยเช่นกัน บาบาไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับชื่อที่ควรจะให้ ด้วยการไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ี้ในตอนเช้าลูกก็จะสามารถสกดเนยได้ คำแนะนำที่ดีนั้นปรากฏขึ้น ด้วยเหตุนี้เองبابาวุดว่า: ดินแต่เช้าตรู่, จดจำพ่อและไตรตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ว่าควรจะให้ชื่ออะไร คิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกบางคนก็สามารถเกิดความคิดเห็นที่ดี เวลาลูกเข้าใจแล้วว่าการเปลี่ยนคนที่ไม่บริสุทธิ์ให้เป็นคนที่บริสุทธิ์นั้นหมายถึงการเปลี่ยนเขาจากชาวนรกให้เป็นชาวสวรรค์ เทพมีความบริสุทธิ์ เหตุนี้เองผู้คนจึงก้มลงคำนับเบื้องหน้าพวกเขา แม้ว่าจะขัดกับกฎเกณฑ์สำหรับลูกที่จะก้มลงเบื้องหน้าใครก็ตามในเวลานี้ ลูกก็ต้องยังคงทำต่อไปอย่างมีไหวพริบ ผู้รู้พิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่สูงส่งและบริสุทธิ์ และคนอื่นๆเป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และตกต่ำ แม้ว่าลูกจะรู้ว่าลูกคือผู้ที่สูงส่งที่สุดเมื่อมีคนทักทายลูกด้วยการพนมมือไหว้ ลูกก็ต้องตอบรับเขา เมื่อพวกเขาทักทายลูกในแบบนั้นลูกก็ต้องตอบรับในลักษณะเดียวกัน หากลูกไม่มีปฏิสัมพันธ์กับพวกเขาอย่างมีไหวพริบ ลูกก็จะไม่สามารถจับพวกเขาได้ ลูกต้องมีไหวพริบมากมาย เมื่อความตายยืนอยู่เหนือศีรษะของผู้คน พวกเขาจะจดจำพระเจ้า ทุกวันนี้หลายสิ่งหลายอย่างจะเกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆโดยไม่คาดฝัน ไฟจะค่อยๆกระจายออกไปทีละน้อย ไฟจะเริ่มต้นขึ้นจากต่างประเทศแล้วทั้งโลกจะค่อยๆถูกเผาที่ละน้อย ในเวลาสุดท้าย เพียงลูกๆเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ลูกๆ ดวงวิญญาณจะได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ แล้วลูกก็จะได้รับโลกใหม่ ลูกๆ ได้รับบันทึกใหม่สำหรับโลก ลูกปกครองที่นั่น ตะเกียกของอาลาดินนั้นมีชื่อเสียงโด่งดัง ด้วยการจดบันทึกเช่นนั้นลูกก็ได้รับทรัพย์สินสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้ลูกต้องแม่นยำ ลูกรู้เมื่อมีการส่งสัญญาณ อัลล่าห์อาลาดินก็จะให้himมิตให้แก่ลูกในทันที เพียงแค่จดจำชีพบาบาและลูกทั้งหมดจะมีhimมิต ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับhimมิตด้วยการทำความเลื่อมใสศรัทธาที่จริงจัง ที่นี้ลูกได้รับhimมิตของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ดังนั้นลูกสามารถที่จะจดจำบาบาและสวรรค์ได้อย่างมาก ลูกจะเห็นสิ่งนั้นครั้งแล้วครั้งเล่าอยู่เรื่อยๆ ผู้ที่ฉลาดและซื่อจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงบาบาและความรู้ี้สามารถมองเห็นฉากและทัศนียภาพในเวลาสุดท้าย จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก การพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อไม่เหมือนกับการไปบ้านป่าของลูก! เป็นสิ่งที่ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก การจดจำระลึกถึงคือสิ่งหลัก เช่นที่บาบาเป็นผู้ประทานเทพนิมิต, ในทำนองเดียวกันลูกจะกลายเป็นผู้ให้เทพนิมิตสำหรับตนเอง ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาหลังจากที่พวกเขาจดจำพระเจ้าอย่างแรงกล้ามากที่พวกเขาได้himมิต ราวกับว่าพวกเขากลายเป็นผู้ประทานเทพนิมิตด้วยความเพียรพยายามของเขาเอง ด้วยการคงอยู่อย่างไม่ว่างเว้นในการทำ ความเพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ลูกก็จะคงอยู่อย่างมีความสุขมากและมีhimมิตด้วยเช่นกัน ลูกจะสามารถลิ้มทั้งโลกนี้และอยู่อย่างมั่นคงในสำนักกูรูของ “มานมานะบาฟ” ลูกต้องการอะไรอีก? จากนั้นลูกก็จะออกจากร่างของลูกด้วยพลังโยคะ มีความเพียรพยายามในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ต้องใช้ความพยายามในเรื่องนี้เช่นกัน บาบายังคงแสดงวิธีการขั้นหนึ่งในการพยายามให้กับลูกต่อไป ด้วยการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสูญเสียสำนักของการเป็นร่างกาย เหมือนราวกับว่าลูกจะกลับมาทักทายกับพ่อ และลูกจะได้himมิตอยู่เรื่อยๆ นอกจากนี้ยังจะมีความสุขมากมายด้วยเช่นกัน มีการจดจำผลลัพธ์ของเวลาสุดท้าย ลูกต้องอยู่อย่างละวางจากรูปและนามของลูกเองด้วยเช่นกัน ดังนั้นสภาพของลูกจะเป็นเช่นไรหากลูกจดจำรูปและนามของผู้อื่น? ความรู้ี้้นง่ายมาก โยคะโบราณของบาร์ตาได้รับการจดจำ มีเวทย์มนตร์อยู่ในนั้น บาบาได้อธิบายแล้วว่าผู้ที่มีความรู้ของธาตุบราห์มก็จะออกจากร่างกายของเขาเช่นนี้ด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณ และฉันจะหลอมรวมเข้ากับ

ดวงวิญญาณสูงสุด อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถหลอมรวมได้ พวกเขามีความรู้เกี่ยวกับธาตุบราห์ม บาบาก็เห็นว่าพวกเขาออกจากร่างของเขาในขณะที่พวกเขาเพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง บรรยากาศสงบมากและมีความเงียบสงบ เป็นผู้ที่อยู่ในหนทางของความรู้ ผู้ที่สามารถอยู่อย่างสงบที่จะมีประสบการณ์ของความเงียบสงบนั้น อย่างไรก็ตามลูกบางคนก็ยังคงเป็นเด็กทารก พวกเขาล้มลงอยู่เรื่อยๆครั้งแล้วครั้งเล่า ต้องใช้ความเพียรพยายามที่แผ่ทั่วเป็นอย่างมากในสิ่งนี้ ความเพียรพยายามของผู้คนที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธานั้นมองเห็นได้ พวกเขาหมั่นลูกปิดของลูกประจำ พวกเขานั่งในกระท่อมเล็กๆ และทำความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่ที่นี้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงในขณะที่กำลังเดินเหินและเคลื่อนไหวไปมา ไม่มีใครสามารถเห็นว่าลูกกำลังประกาศสิทธิในอาณาจักร ลูกต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยโยคะ บัญชีกรรมเหล่านั้นไม่สามารถชำระสะสางได้ด้วยความรู้ บัญชีจะได้รับการชำระสะสางด้วยการจดจำระลึกถึงความทุกข์ทรมานของกรรมจะได้รับการชำระสะสางด้วยการจดจำระลึกถึง นี่คือสิ่งที่แผ่ทั่ว ทุกสิ่งที่บาบาสอนลูกนั้นแผ่ทั่ว อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้มีความโกรธในความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ให้ความใส่ใจกับหน้าตาทั้งสามนี้อย่างมาก อย่าพูดโดยไม่จำเป็น อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ซึ่งกันและกัน!

2. อยู่อย่างซาบซึ้งในความรู้และโยคะ และมองดูมากและทัศนียภาพในเวลาสุดท้าย จบสิ้นสำนึกของร่างกายด้วยการลิ้มรูปและนามของลูกเองและรูปและนามของผู้อื่น และคงอยู่ในสำนึกรู้ของดวงวิญญาณ

พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยการฝึกฝนการฝึกฝนทางจิตวิญญาณและสอบผ่านข้อสอบสุดท้าย ในปัจจุบันพวกเขาสอนการออกกำลังกายเพื่อรักษาโรคภัยไข้เจ็บต่างๆของร่างกาย ดังนั้นเพื่อให้จิตวิญญาณมีพลัง ลูกต้องฝึกออกกำลังกายทางจิตวิญญาณ ไม่ว่าบรรยากาศของความปั่นป่วนอาจจะมีอยู่ทั่วทุกแห่งมากมายแค่ไหนก็ตาม ในขณะที่อยู่ท่ามกลางเสียง จงฝึกที่จะทำให้จิตใจของลูกมั่นคงในทุกที่ที่ลูกต้องการและนานเท่าที่ลูกจะต้องการ แล้วลูกก็จะมีพลังและสอบผ่านข้อสอบสุดท้าย

คติพจน์: การอุทิศธรรมชาติ ชันสการ์ และคาร์มาของลูกที่อยู่บนพื้นฐานของกิเลสก็คือการอุทิศตน

*** โอม ชานติ ***